

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

Urechia ur.

Urechia A. V. „a román interparlamentaris csoport elnöke” a napokban nyílt levelet intézett a brüsszeli interparlamentaris kongresszus tagjaihoz, melyben egyebek között kategorizálja kijelenti, hogy a kongresszus jövő évi ülését — mint tervezve van — Budapesten tartaná meg, az oláh képviselők nem vesznek részt a tanácskozásokban.

Még nincsenek értesüléseink arról, hogy a kongresszus tagjai közül reflectált-e már valaki az oláh-liga szajaskodó elnökének ép oly izléstelen mint ostoba kifakadásokat tartalmazó levelére, de azt reméljük, hogy a kongresszus elfogulatlan tagjai Urechia ur levelét minden reflexió nélkül hagyják.

Az olyan heves és tárgyaltalan kifakadásokat tartalmazó levél, a minőt Urechia ur megfogalmazott és nyilvánosságra hozott, nem érdemel egyebet, mint azt, hogy a kikhez intézve van — egyszerűen agyonhallgassák.

És agyonhallgatniok kell főképen azért, mert a béke kongresszus egyáltalán nem illetékes az ugynevezett oláh-kérdés elintézésére, a mely kérdést pedig Urechia ur a brüsszeli kongresszus által szeretné tárgyaltatni.

Hogy a kongresszus maga magát sem tartja illetékesnek, kiténik ama hírből, mely azt adja tudtul, hogy a svájci bizottság az oláh — s egyáltalán a nemzetiségi kérdést nem vette fel a kongresszus programjába.

A nemzetiségi kérdés ugyanis mindenik államnak a belügyi dolgát képezi; az interparlamentaris kongresszus pedig kizárólag nemzetközi kérdésekkel s legfőképen a béke ügyével foglalkozik. Már pedig a nemzetiségi kérdés általában, és az oláh-kérdés különösen nem sorozható a nemzetközi jellegű ügyek közé, azokat tehát a béke-kongresszus nem vonhatja be tanácskozásainak ügykörébe.

Urechia ur úgy látszik abban a nézetben van, hogy az oláh sérelmeket nagyon jól előhozakodni lehetne egy olyan testületben, a hol Európa mindenik államának, illetve parlamentjének elsőrangú kitűnősegei foglalnak helyet és tárgyalnak az európai népeket egyetemesen érdeklő közkérdéseket.

Minthogy az általuk formulázott oláh-sérelmek itt Magyarországon már a divatját mult dolgok közé tartoznak, a melyekkel alig foglalkozik komoly politikus azzal a nyílt czélzattal, hogy e kérdés — az oláhok által felvetett formában — akár társadalmilag, akár törvényhozásilag megoldás-sék, Urechia ur és társai most már nemzetközi jelentőségűvé akarják azt felfújni és egyenesen Európa ítélőszékétől várni a döntést.

Hát a mint felsültek a hírhedt Memorandummal és Replicával, azonképen sülnek fel ama legújabb kísérletükkel, mely azt czélozza, hogy Európa legyen bírő az oláh-kérdésben.

Már hogy Európának lesz-e kedve beleelegyedni ebbe az ügybe, az attól függ, hogy az európai államok mikor veszik maguknak azt a bátorságot, hogy egymás belügyeibe avatkozzanak.

A mint mi ismerjük az interparlamentaris kongresszus szervezetét, programját és ügykörét, egyenesen kizártnak tekintjük annak lenetőségét, hogy a kongresszus — pusztán az Urechia ur kedvéért — ilyenmel, veszedelmes következményekkel járó akcióba léphessen.

És talán biztosíthatjuk is az oláh-liga illutris elnökét, hogy ez a kísérlete is, mint annyi más — meddő marad. Meddő marad elsősorban azért, mert Európa államainak vezető státusfériái és komoly politikusai régóta tisztában vannak azzal, hogy az ugynevezett oláh-kérdés jó formán néhány féktelen vérű és sötét agyu embernek a sportja, a mely egy ponton sem érinti a nemzetközi kérdések körét, s hogy Európának ahhoz vajmi kevés köze lehet.

A mi pedig Urechia urnak azt a fenyegetését illeti, hogy a jövő évi kongresszusra, — ha Budapesten tartatik — nem jönnek el, hát arra csak azt feleljük, hogy az a tetszésüktől függ. Ha eljönnek, bizonyára épp oly fogadtatásban részesülnek, mint Európa többi népei; ám ha elmaradnak, legfennebb ők szenvednek rövidséget az által, hogy nem részesednek a magyar vendégismeret és szíveslátás előnyeiben.

Európa népei bizonyára nem veszik tüntetés számba az oláhok elmaradását, sem nem ijednek meg Urechia ur fenyegetéseitől, legfennebb csodálkoznak ama módolett együgyűsége, mely azt eredményezi, hogy mikor

Európa népei a jövő évben Budapesten a béke és a haladás ünnepét ülni jönek össze, soraikból egyedül az oláh agitátorok fognak hiányozni.

Politikai hírek.

Minisztertanács. Budapestről írják, hogy tegnap minisztertanács volt a miniszterelnöki palotában. A folyó ügyeken kívül szóba került a milleniumi ünnepélyek programjának megállapítása. A felsőház ugyanis felhívta Bánffy Dezső miniszterelnököt, hogy e program részletei felől mielőbb nyújtsen alapos tájékoztatást. A miniszterelnök legközelebb Ischell-ben fogja a felsőháznak a minisztertanács által megállapítandó programot jóváhagyás végett előterjeszteni.

A házalás rendezése. A kormány végtére mégis rászánta magát, hogy rendezni fogja a házalás ügyét. Mint Budapestről értesítenek, a kereskedelemügyi és igazságügyi minisztériumok a nyár folyamán törvényjavaslatot készítenek a házalástgy rendezésére nézve. E tárgyban a két minisztérium tárgyalásai már igen előrehaladtott stádiumban vannak. A házalástgy rendezésére vonatkozó viszonyok megállapításánál nagy figyelemben részesülnek azok a feliratok, melyeket a kereskedelmi és iparkamarák terjesztettek föl a kereskedelmi minisztériumhoz. A törvényjavaslat a házalástgy kinövéséi ellen szigorú rendszabályokat ír elő, bár rendelkezései távolról sem olyan szigorúak, mint a minöket Dániel Ernő elődje, Lukács Béla tervezett a részletiv- és igérvény-üzlet tárgyában.

Kielmansegg bajban. Bécsből jól értesült forrásból vessük az értesülést, hogy Kielmansegg osztrák premier állását klerikális és feudális részéről veszedelem fenyegeti. Az osztrák miniszter tudvalevőleg protensáns és bár szükségét éri magáról klerikális minden politikát színezet: mint liberális gondolkozású állam férfiú ismeretes. Hite és meggyőződése erős szálka a feudál arisztokraták és klerikálisok körében és ezek most keresik és meg is találják maguk között azokat az érintkezési pontokat, ahonnan sikeresen operálhassanak ellene.

Bacquehen-Badeni miniszterium. Bacquehen márkai volt belügyminiszter, a ki jelenleg Galiciában egy lengyel földbirtokosnál időzik, több ízben tikokban érkezett Badeni gróf lengyel helytartóval. A konferenciának állítólag az a czéljűk, hogy egy Bacquehen-Badeni-féleközösminiszteriumot tegyenek lehetségessé.

De a politikát neked hagyom és mint régi bajtárs irok neked, az Unióról mint katonára. A monarchia jelenleg retentó állapotban van. Ausztriában forradalom, Olaszországban háború és magyarországon egy Batthyány-Kossuth-féle diktatura, mely elébb utóbb forradalomra vezet.

En e szerencsétlen helyzetben jobban ragaszkodom a dinasztiahoz, mint valaha és utolsó lehelletemig védelmezni fogom a császári családott a forradalmi támadások ellen.

Remélen, még mindig jóra fordul, utolsó esetben, ha látjuk hogy mindennek vége, oda hagyjuk Olaszországot és vissza hívjuk Radetzkyt vítez seregével, némelyek muszka intervenczióról is beszélnek, — elég az, hogy rövid idő alatt Ausztriában rendet csinálunk és ha a rend az örökös tartományokban helyreállt, akkor majd Magyarországra kerül a sor, mert a jelen engedményekkel, melyeket kicsikartak a császártól, nem lehet a monarchiát fenntartani és az egészek csak az lenne a vége, hogy Magyarország elszakadna Ausztriától és a legjobb esetben Palatinus Pistát emelnék a magyar királyi trónusra.

Ezt a hadsereget nem fogja túrni; a rend helyreigazítása azzal fog kezdődni, hogy Erdélyt kezünkbe kerítjük, hogy a fellázadt Magyarországot két tűz közé szorítsuk és így a lázadással gyorsan véget vessünk.

Ha te az Uniót keresztül viszed, de facto — nem pedig csak a papirom — akkor kényszerítve lesznék az oláhok segítségét igénybe venni s hogy aztán ebből mi lesz elgondolhatod.

Azért azt tanácsolom neked, halaszd el az Uniót — ad calendas graecas.

Valamint te, kedves, régi barátom, utolsó lehelletig szolgálj akarod a császári családott, úgy én utolsó lehelletig szolgálj fogom a magyar nemzetet.

Kombinációkba a jövőre nézve nem

Botrány a parlamentben.

Az osztrák képviselőház szerdán ismét tisztességes botrányok színhelye volt.

Ezen az ülésen ugyanis folytatták a közoktatási költségvetés tárgyalását. A középiskolák czimnél Kurz (ifjucsek) azt mondja, hogy Cillinel arról van szó, hogy véget vessenek a szlovének elnyomásának. Az ifjucsek az üldözött sláv testvérekkel éreznek és ezért a cillii tétel mellett szavaznak.

Az ülés további folyamán Kaltenecker képviselő beszéde alatt viharos jelenetek voltak. Főlemlítette, hogy a cillii gymnasium kérdésében tanúsított magatartása miatt sok névtelen levél érkezett hozzá, s ő kezdettől fogva tudta, — hogy azokat Morré képviselő írta.

Morré: Igen, én irtam és még több is fog jönni.

Kaltenecker beszéde során még azt mondja, hogy éppen német képviselő létere kötelességének tartja a cillii gymnasiumra szavazni.

— Ki vele, levele, ki az árulóval! — hangzott mindenfelől, ugy, hogy a nagy zajban, a melybe a karzat kiabálása is belevegyült, a szónok nem beszélhetett tovább. Az elnök minden erőlködése mellett, csak egy negyedóra múlva tudta helyreállítani a csendet s ekkor juthatott Kaltenecker ismét szóhoz és fejezhette be beszédét.

Wellenhof Hoffman nemzetiségi „szemtelennek” mondja Kaltenecker magatartását. (Viharos félbeszakítások)

Kathrein alelnök a kifejezésért rendutasítja a szónokot.

Dr. Rittner a közoktatástgyi minisztérium vezetője kijelenti, hogy ismeretesek ama pedagógiai és didaktikai okok, a melyek a Windischgrätz-kabinet a cillii tétel beállítására ösztönözték.

A jelenlegi kormány csak azt kérheti, hogy ezen okok méltánylásban és elismerésben részesüljenek. A jelenlegi kormánytól feladatának természetéből kifolyólag távol áll az, hogy a kérdés a kérdéssel szemben politikai álláspontot foglaljon el. A kormány a kérdés megítélését a háznak engedi át. (Élénk tetszés a többség padjain.)

Menger vezérszónok (a tétel ellen) kijelenti, hogy a szlovének minden közvetítő indítványt visszaszítottak, minthogy látták, hogy a németek nem értenek egyet és pártokra vannak szakadva. A németek ebből merítik azt a tanúságot, hogy egyetértésnek és egyöntetű eljárást kövessenek. (Élénk tetszés a baloldalon.)

Robic vezérszónok kijelenti, hogy a szlovének erősbulése osztrák állami érdek, az igazságosság követelménye és a legjobb út a kibékülés. (Nagy tetszés jobbról.)

Wurmbrand gróf a baloldal tetszése közt kijelenti, hogy a mit az ő és Plener magatartásáról, melyet a cillii-kérdésben a minisztérium kebelében követtek, előhoztak, teljesen alaptalan. Ki őt és Plenert ismeri, sohasem lehetett kétségben maguktartása iránt.

bocsátkozom; jelenleg azt tesszük, a mit legjobbnak látunk és ha megtámadnak — akár a hadsereg, akár az oláhok, vagy mind a ketten — védekezni fogunk, a hogy lehet, teljesítjük kötelességünket, a többit pedig Istenne bizzuk.

Később Récsey kieszközölt Bethlen János számára egy salvus conductust, mely V. Ferdinánd által volt aláírva és Puchner erdélyi kommandiróztól által volt ellenjegyezve: e salvus conductust Bethlen magához vette, de nem szolt soha senkinek, hanem egy napon elutazott Urbán alezredeshez, kiről tudva volt, hogy a lázadó oláhok még izgatja, a felkelést szervezi és az oláh tribunokat a gyilkolásra, gyújtogatásra és rablásra buzdítja.

Urbán Beszterce közelében egy nagy oláh faluban, Borgó-Prundon tartózkodott nejével s ott fogadta egész Erdélyből a jelentkező tribunokat és osztogatta nekik a Bécsből kapott pénzt.

Ez utazásról a jegyzetek könyvében ez áll:

„Midőn megérkeztem Burgo-Prunra és felkerestem Urbánt, az előszoba — mely különben konyha lehetett — tele volt katonatisztekkel, azaz oláh Grünzertisztakkal; midőn közéjükbe léptem, azt kérdezték, ki vagyok: neveztem magamot, a mire csodálkozva néztek rám: néhány oláh tribon közeledett felém: az egyik megfökött s így kiáltott: „Fel kell akasztani!”

— Egy Grünzertiszt azonban közbelépett és azt sugta nekem németül, legjobb lenne, ha gyorsan távozna, mert itt még baja lehet.

— Nekem Urbán alezredeshez küldetése van s azért kérem, jelentsen, be az alezredes urnak.

Erre az ajtó megnyílt és Urbán kilépett a szomszéd szobából: „Ön gróf Betlen — kérdezte bár Récsey tábornagyon őnt ne-

A szavazással a cilli-i tételt 173 szavazattal 143 ellenében, tehát 30 szótöbbséggel elfogadták, mire az ülés véget ért.

Oláh-panama.

A már ismeretes oláh-panama ügyében egyik bukaresti levelező azt írja, hogy a megindított vizsgálatot valószínűleg csak hétfőn fejezik be.

A szerdai nap szenzációs eseménye: Brenning társának, Somzé Gaetánnak „szabadlára való helyezése. Somzéet 50,000 frank kauczió mellett bocsátották szabadon.

Hasonló szenzációt keltett Robesonak, a volt galatzmegei prefektusnak letartóztatása. Az ő letartóztatása annál inkább érdekes, mert Robesco sógora Olaveco közoktatási miniszternek, sógora a belügyi államtitkárnak és bátyja Sobesco tábornoknak, a trónörökös udvari marsalljának.

A belügyminiszter ma Ressu, galatzi polgármestert Karlsbadból telegramm útján hazahívatta.

Érdekes epizódja a szerdai napnak, hogy Catargiu miniszterelnök birtokára utaztában Galatzon időzvé, engedélyt kért a főügyész-től, hogy Robesco ot meglatogathassa a börtönben.

A főügyész megtagadta az ország miniszterelnökének kérelmét.

E miatt, azt mondják, a miniszterelnök és az igazságügyminiszter közt konfliktus tört ki. A dolgok mai állása mellett nem lehetetlen, hogy a galatzi események miatt kormányválság tük ki.

Urechia ur levele.

Már adtunk hírt arról, hogy az oláh-liga elnöke Urechia ur a brüsszeli békekongresszus minden egyes tagját az iránt kereste meg, hogy Brüsszelben ne fogadják el a magyar tagok arra vonatkozó indítványát, hogy a békekongresszust 1896-ban tartsák Budapesten.

E levélnek — mely nyilvánvaló jele annak, hogy Urechia ur nagyon is sejtí, hogy Brüsszelben nem fog minden az oláhok szája szerint történni, — tartalma a következő:

„Urechia, tekintettel a magyaroknak ama törekvésére, hogy a békekongresszust 1896-ban Budapesten tartsák, kéri az illető kongresszusi tagot: nyilatkozzék észintén, támogatni fogja-e a románok érdekeit szemben a magyarok törekvéseivel, mert ha igen, akkor román társai nevében kijelenti, hogy semmi szín alatt sem fognak résztvenni egy oly kongresszuson, mely visszautasítván Gobet javaslatát a polietnikus államok nemzetiségeinek helyzetére vonatkozóan, könnyű

kem Puchner által ajánlotta, különben nem fogadnám el, jöjjön be.”

Récsey és Puchner neveinek hallatára az oláhok félre álltak s többé nem inzuláltak. Urbán leltetett s azt kérdezte, hogy mivel szolgálhat.

En elmondtam neki küldetésem czélját: az erdélyi nemesség képviselői Kolozsvárt megbízták, hogy Urbán alezredes ural egy egyezményt hozzak létre, — mely által az oláhok felkelésének elejét lehetne venni és Erdélyben a nyugalmat helyre állítani.

Urbán metsző gunnyal így felelt: ugy-e megrémítetek az urak? Van is okukaz ijedtségre. Fordult a koczka és ezental az oláhok lesznek az urak Erdélyben és nem a magyarok.

„Bizzuk ezt a jövőre — feleltem — most csak arról van szó, hogy a vérontást és pusztítást megakadályozzuk.”

Urbán hallgatott; aztán így felelt: „Már késő”, ezt a szót a forradalmároktól tanultam, a kik ezt a királyoknak mondják; az oláhok is ezt mondják most a magyar uraknak.

Átlátam, hogy itt minden alkudozás lehetetlen. Ez az Urbán ama képzelődő buta emberek egyike, a kik azt képzelik magukról, hogy nagy emberek; egész komédiás módra viselkedik; utánozza beszédében, magatartásában, mozdulatokban a genialis katonát s egy kis Napoleonnak akar látszatni.

Vérző szívvel utaztam haza. Megértettem, hogy a bécei kamarilla ezt a hőbortos embert választotta ki, hogy e lelkiismeretlen komédiás által az erdélyi magyarságot kiirtsa.

Urbánra vonatkozólag a jegyzetek könyvében ez áll:

„Urbánról azt beszélék az erdélyiek, hogy Teleki Miklósnak azzal dicsekedett Urbán, hogy ő Bécsből következő rendeletet kapott: „Minden magyar nemes fejéért egy

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Július 12.

Régi levelek.

Közi: Ifj. gróf Bethlen Miklós.

Az alább közölt levelek megértésére előre bocsátom, hogy gróf Bethlen János, az erdélyi szabadlevél ellenzék vezére fiatal korában (1813—1820) a hadseregben szolgált és vele együtt szolgált egy ezredben báró Récesey és gróf Haller Ferencz két erdélyi főúr.

A három bajtárs az I. Napoleon elleni hadjáratban szoros barátságot kötött és e barátságot egész életükön át fenntartották. Récesey és Haller az idők folyamán tábornagynok lettek és a bécsi udvar legbizalmasabb emberei; Récesey a negyvenes években kommandirózt lett Galiciában, Haller pedig bánus Horvátországban.

Ellenben Bethlen már mint százados kivetült, haza jött és nem sokára Erdélyország vezénylő politikusa lett.

A három volt bajtárs egymással folytonosan levelezett, mert a kinek Erdélyben protekcióra szorult fia volt a katonaságnál, az Bethlenhez fordult, hogy szóljon egy szót a fiúért Réceseynek vagy Hallernek, a mit Bethlen mindig megtett.

Midőn aztán bekövetkezett 1848. és Kossuth komolyan hozzáfogott a forradalom előkészítéséhez, Récesey egy levelet intézett e tárgyban Bethlen Jánoshoz, melyet ez a jegyzék-könyvében kivonatilag feljegyzett.

Récsey azon időben a bécsi kamarilla eszköze volt s azért levelének tartalma az udvar felfogását az eseményekről hiven viszatükrözi.

Később Réceseyt kinevezte V. Ferdinánd

Sz. 15,289—1895.

tan.

487. (1—1)

Árlejtés iskola-építésre.

Kolozsvár sz. kir. városban megépítendő egy községi polgári fiu-iskola.

Az építés biztosítására ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.

Az építés költségelőirányzata: 68,777 frt 78 kr., azaz Hatvannyoleezer hetszázhetvenhét forint hetvennyolcz krajczár.

Fölhívatnak vállalkozók, hogy írásbeli zárt ajánlataikat — az irt kikiáltási ár 5%-nak, azaz öt százaléknak, — mint bánatpénznek melléklésével, Kolozsvár sz. kir. város tanácsához czimezve: **1895. évi július hó 25-ik (csütörtök) napjáig** (bezárólag) adják be.

Az árlejtés fölött a városi törvényhatósági bizottság határoz, kormányhatósági jóváhagyás fenntartásával.

A terv, költségvetés, részletes árlejtési és szerződési feltételek a tanács 7. számú irodájában megtekinthetők; utóbbiak kívánatra másolatban megküldetnek.

Kolozsvár sz. kir. város Tanácsától, 1895. évi július hó 11-én.

Albach Géza s. k.,
polgármester

Sz. 610—1895. v. k.

489. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1894. évi 10968. számú végzése következtében Ince József ügyvéd által képviselt Kovács Ferencz javára Gutvirth Béla ellen 500 frt s jár. erejéig elrendelt és az ugyanazon bíróságnak 10149—1894. számú végzése alapján 1894. évi október hó 21-ik napján fogantatott kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 416 frtra becsült házi butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 7578—1895. számú végzése folytán 500 frt tőkekövetelés s egyéb törvényes járuléka erejéig, Kolozsvárt, Külmagyar-utca 69. szám alatt leendő eszközölésére **1895. évi július hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi június hó 29. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 359—1895.

488. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró 1895. évi 3626. számú végzése következtében Pap Imre ügyvéd által képviselt Hetesku Vszilie javára Fodor Szimion Dobicza és társai ellen 291 frt s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 400 frtra becsült szarvasmarhák, juhok, széna stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró 3084—1885. számú végzése folytán 291 frt tőkekövetelés, ennek 1885. évi augusztus hó 16-ik napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 84 frt 45 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig, Mariselen, adós lakásán leendő eszközölésére **1895. évi július hó 20-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1895. évi június hó 26. napján.

PIGER JÁNOS,
kir. bírósági végrehajtó.

Eladó birtok.

Szarvas-Kenden (Szolnok-Dobokamegyében)

Nagy-Iklód vasuti állomástól másfél órányira fekvő, **id. Moldován Simon örökösei** tulajdonát képező tehermentes

281 hold tagosított birtok

szabad kézből eladó. 464. (3—3)

Értekezni lehet: Szamosujvárt Csásuz Jánossal (Felső viz-utca); Kolozsvárt Moldován Simonnal (Főtér 11. szám, Dr. Gergely Albert ügyvéd ur irodájában.

43,580. sz.

IV. 2. 1895.

483. (3—3)

Tenyészállat árverés.

A kolozsi m. kir. állami gulya-telepen (Kolozsvármegye, posta Kolozs, távirda-állomás Kolozs-Kara) **folgó évi augusztus hó 11-én** nyilvános szóbeli árverés útján, készpénz fizetés mellett, 9 darab selejtezett beüzött tehén, 12 darab számfelletti beüzött 4 éves üsző, 2 darab két éves üsző, 2 darab elválasztott üszőborju, továbbá 41 darab tiszta vérű cigája-fajta öreg anya-juh fog eladatni.

Venni szándékozók a Kolozsvárról reggel 8 óra 40 perczkor induló személyvonattal a boózi 95. számú órházhoz érkehetnek, honnan a helyszínére való elszállításról, valamint a megfelelő elátásról a gulya-telep intézőségének előzetes értesítése esetén gondoskodva leend.

Budapesten, 1895. évi július hó 4-én.

Földmivelésügyi m. kir. Minister.

Sz. 3764—1895.

k. i.

A gyergyói járás főszolgabírójától.

Pályázati hirdetmény.

Csikmegyének gyergyói járásában fekvő Gyó.-Ujfalu, Te-kerópatak, Kilyénfalva és Vasláb községekből alakult, 6700 lelket számláló közegészségügyi körben a **körorvosi állás** megüresedvén, arra ezennel pályázatot nyitok.

A körorvos évi fizetése 800 forint és a természetben, a kör székhelyén: Gyó.-Ujfaluban kiszolgáltatandó lakás; ezen kívül a vagyonosabb lakosok részéről a székhelyen 15 kr., a külközségekben 25 kr. látogatási és gyógykezelési díj. Havonta egy hivatalos körutra díjmentes fuvar állittatik az orvos részére a külközségek által; ezen kívül hetenként egyszer — Hétfő napon — saját költségén köteles kiszállani a betegek látogatására.

Felhivom mindazon legalább két évi gyakorlatot kimutatni tudó orvostudorokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az oklevéllel, honossági és születési, valamint az eddigi szolgálatot igazoló bizonyítványokkal felszerelt bizonyítványukat hozzám **1895. évi augusztus hó 31-ig** adják be.

Gyó.-Szentmiklós, 1895. évi július hó 8-án.

Nagy Tamás,
főszolgabíró.

484. (2—3)

ELŐPATAK GYÓGYFÜRDŐN,

melynek több kiállításán kitüntetett gyógyvize Európa legjelesebb bálneologusai által a világ legelső égvényes, vasas savanyuvizének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvizek különösen a következő betegségekben bizonyultak be biztos hatásuaknak: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorégés s a tulságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor- és bélzabában, altesti vérbőségben, vérpangásban, aranyérben, rásztkór és kedélykórban, máj- és lépdaganatokban, az epe kivezető csöveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, a poszgerj s váltólázakból származott lépdagoknál, fejlődési sápkórban s az ezen alapuló hőség zavarokban, s különösen vérszegénységi állapotokban, a vesék és húgybólyag hurutos bántalmaiban, kezdődő húgy- és fűvénykő-lerakódás s húgykő képződéseknél, a méh idült tömüléseinél, dagainál, fehérfolyás, a nemi részek gyengeségeiben, angol kórban, köszvény- és csuszajokban.

Az ásványviz használatával kapcsolatosan ujonnan berendezett **meleg- és hideg ásványvíz-fürdők**, friss kecske-tej, hidegvíz-gyógymód, massage, svéd tornászati áll az azt igénylők rendelkezésére.

Van orvos, gyógytár, távirda, posta. 600 szoba áll a közönség rendelkezésére napi ár 60 krtól fennebb. A szobák árai május 15-től

július 1-ig és augusztus 15-től szeptember 15-ig 30%-al olcsóbbak. Az éttermekben nagyon jutányosan étkezhetni.

Szórakozásul vannak: parkok erdei sétányok, olvasó-, zongora- és társalgó teremh, tornászati, csolnakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyszintén egy első rangu cigány-zenekar.

Vagyontalan betegek hatósági ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíj-mentességben részesülnek.

A bármily irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasut-állomáson szállanak ki, honnan az 1 óra távolságra eső Előpatakra magán- és társas kocsik szállítják a gyógyvendégeket; társas kocsin, ha csak egy személy jelentkezik: 2 frt; több személynél személynként 1 frt 30 kr. fizetendő. Egy magán koci díja: 3 frt. Ezen kocsikra jegyek a földvári állomástőnőknél válthatók.

Minden megkeresésre utasítást és felvilágosítást készséggel ad

Előpatak, 1895. május 10-én.

368. [11—20]

A FÜRDŐ-IGAZGATOSAG.

Legjobb arató- és fűkaszáló gépek

a D. M. Osborne & Co Anburn (Észak-Amerika) gyártmányai.

Kizárólagos raktár

fűkaszáló, marokrakó, arató és kévekötoőkbo.

Tauffer Ferencz

utódánál

KOLOZSVÁRT.

Gyári raktár szénagyűjtők, cséplőgépek, rosták, Trieurök stb. mezőgazdasági gépekből.

Angol és belföldi kerékpárok (Bicycle) és összes hozzá tartozó felszerelések.

Uj Pneumatikus gépet 150 forintért.

